

Posudek oponenta na rigorózní práci Mgr. Ivany Bláhové, „Politické procesy v Československu po roce 1948. Případ gen. Karel Kultvašr a spol.“ (vlastní text 94 str. + 60 str.), seznam pramenů a literatury 11 str., přílohy 13 str.

Předložená práce netvoří celek. Je složena ze dvou částí, které by mohly existovat pro jiný účel než rig. zkoušky separátně jako dva samostatné tituly. Jejich vztah je dán poměrem obecného a konkrétního, respektive zvláštního. Autorka označila první část jako „obecnou“ (str. 99), druhou jako „případovou studii“ (str. 104), přičemž v prvním případě se tak stalo je na výše uvedené straně, nikoliv v obsahu (str. 5), kde je tatáž pasáž 2.7. nadepsána odlišně a to: „Závěrem k politickým procesům“. Objasnění o vztahu obou částí se omezuje na jedinou větu v posledním odstavci na str. 103.

První část vychází z rozsáhlé literatury a elektronických zdrojů, druhá část je převážně založena na spisovém soudním a dalším materiálu deponovaném archivně. V obou případech se jedná o původní text, který byl zpracován velmi pečlivě a přesnou jazykovou dikcí. V první části oceňuji kapitolu 2.6. Rehabilitace, v níž se autorka probírá dějinami, ať už jakkoli v jednotlivých případech motivovaných snah o korekci původních nezákonných rozhodnutí. Druhá část pak přináší některé nové poznatky, které doplňují v případě studentů PF UK B. Kovaříčka a K. Bacílka (ml.) poznání, s nimiž jejich studijní rehabilitaci posuzovala před cca 15 lety rehabilitační komise PF UK.

Práce je jistě napsána lege artis, ale přesto navrhuji autorce několik námětů k zamyšlení.

Bylo by vhodné ujasnit, jak se věc má s uváděním údaje „ve výslužbě (v.v.)“ u pplk. Hrušky. Na str. 106 se píše, že byl přeložen do výslužby 1.1.1939. Nikde se neuvádí, zda-li byl v r. 1945 či později znovu aktivován, ale z jiných údajů v práci se podává, že se tak pravděpodobně muselo stát (byl na služební cestě v Táboře, byla mu přetržena při výsledku dohoda). Byl tedy v době páčání skutku ve v.v. nebo ne?

Obdobně nejasně působí poslední odstavec na str. 17. V případě doc. Vl. Krajiny ministr P. Drtina a člen vyšetřující komise za KSČ chtějí totéž, tj. řádné vyšetření případu? Tak to alespoň píšete, ale asi myslíte opak.

Odkud pochází údaj (str. 45, poznámka č. 120), že obnovená činnost retribučních soudů do konce r. 1948 odsoudila 1244 osob?

Str. 46 poslední odstavec, chybné datování účinnosti zák. na ochranu lid. dem. republiky.

Str. 43 začátek druhého odstavce, bylo by vhodné uvést v textu, že výrok Kl. Gottwalda v parlamentu pochází z r. 1929, v kontextu se vytváří dojem, že je poválečný.

Rozhodněte, zda-li faktografické údaje na str. 34, zejména poznámky č. 85 a 86 správně informují čtenáře. Jejich vyznění by znamenalo, že G. Husák byl v r. 1950 obviněn a pak odsouzen na doživotí a v r. 1954 odsouzen znovu. Ve skutečnosti byl G. Husák zatčen 6.2.1951 a setrval ve vazbě až do procesu ve dnech 21. – 24. 4. 1954, když poslední den padl rozsudek, jediný rozsudek, který jej postihl.

V případě podílu A. Čepičky na procesech doporučuji vzít ještě v úvahu knihu J.Pernes – J.Pospíšil – A.Lukáš, Alexej Čepička. Šedá eminence rudého režimu. Praha 2008.

Jinak práci k obhajobě doporučuji.

V Praze dne 18.11.2014

Doc. JUDr. Vladimír Kindl